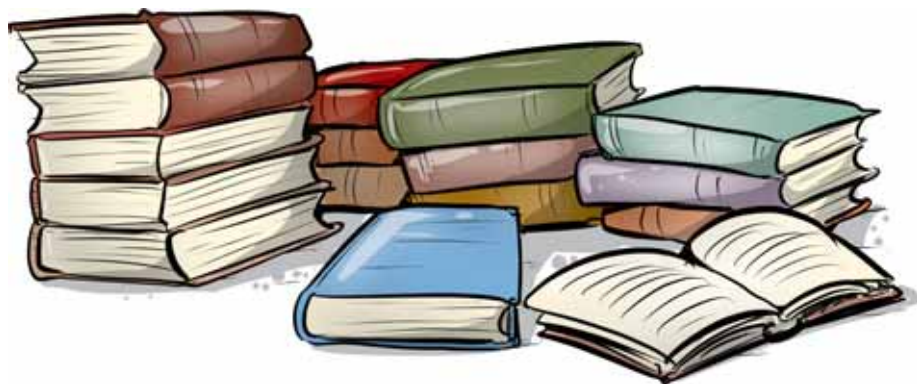

Literatura per a principiants

Breu història de l'escriptura i la literatura,
amb exemples d'escriptores valencianes invisibilitzades

Mariló Àlvarez
Il·lustracions de Rafa Alonso

Aquesta obra va guanyar el
Premi de no ficció infantil Ma Dolores Català Amorós
en el 67é Certamen Literari *Castellum Ripae*
Any 2023

Formaven el jurat Aïda Estrada, Carme Cardona, Mª Josepa Payà,
Eli Llorens, Mari Carmen Vila, Richard Garrigues, Núria Sendra.
Premi patrocinat per

A totes les autores que em van mostrar que
pagava la pena seguir inventant i contant

1a edició: juny de 2024

© 2024 Mariló Àlvarez
© 2024 Il·lustracions de Rafa Alonso

© 2024 Edicions del Bullent
C/ de la Taronja, 16 • 46210 Picanya
☎ 961 590 883
www.bullent.net • info@bullent.net

Assessorament lingüístic: Maria Guasp, Àlvar Vanyó

ISBN: 978-84-9904-288-6
Dipòsit legal: V_2055_2024

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, o la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec sense l'autorització escrita de l'editor, queden rigorosament prohibides i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

El dia que els llibres es van rebel·lar

Us he explicat alguna vegada la història de com els nostres llibres van estar a punt de fer-nos fora de casa? No poseu eixa cara i, sobretot, deixeu de riure per baix del nas! Encara que sone a pel·lícula de ciència-ficció, us prometo que el que vos explicaré ara mateix és ben cert.

A veure, cal dir que a casa sempre hem tingut llibres. No una cosa normal, allò que hi ha una prestatgeria al menjador o a l'estudi. No, no. Estic parlant de MOLTS llibres. Però MOLTS, eh? Vaja, que cada centímetre de paret lliure estava ocupat per una lleixa plena de novel·les i poemaris. I no només teníem llibres a les parets: els que no podíem encabir a les prestatgeries, els amuntonàvem en columnes i piles pel terra. Allò semblava un laberint de paper!

De fet, una miqueta sí que ho era, sí, perquè, si un dia oblidaves el camí i giraves a la dreta en lloc de a l'es-

querra quan arribaves a *Els viatges de Gulliver*, ja no hi havia manera d'arribar a la cuina. Havies d'estar mitja hora més passejant entre aventures a Terramar i illes del tresor si volies acostar-te a la nevera a pel berenar. L'únic consol que tenies era que pel camí podies entretenir-te amb noves lectures.

Però és que a casa tots hem llegit molt sempre: la iaia, els pares, la meua germana... Per això, teníem volums a tot arreu. Fins i tot al bany, on el pare passava hores tancat mirant algun assaig perquè deia que allí era on millor pensava. Que dic jo que al sofà es pot fer igual i de manera molt més còmoda, però cadascú...

El fet és que un dia la meua germana Carlota va intentar agafar un exemplar desgastat del *Tirant lo Blanc* que havia quedat encaixat entre una pila de novel·les quan... BAM! La muntanya de llibres no va aguantar l'estrebada i va caure a terra. Encara sort que ella té bons reflexos i es va poder apartar a temps, perquè de poc no queda soterrada entre papers.

